

Topper tegen de 'Vogels' na zeven jaar weer in ere hersteld

■ De verdediging van IJsselmeervogels houdt op ruiming in de topper tegen Deto van 1982. Uiterst links Hans Polo, helemaal rechts Ruud Schepers.

Hele Deto-familie ging op s

door René Boune

VRIEZENVEEN – Bij de slager, de groenteman en de kapper, ja zelfs tot in de wachtkamer van de dokter raakten ze er deze week nauwelijks over uitgesproken. Voor het eerst na zeven-en-een-half jaar staat er morgen in Vriezenveen eindelijk weer eens een echte Deto-IJsselmeervogels op het programma. Net als in 1984 is Deto koploper en staat IJsselmeervogels op het tweede plaats. En net als destijds worden er ook nu weer erg veel toeschouwers verwacht. Maar of het sfeertje ook herinneren oproept aan die mooie oude tijd? „Moeilijk te voorspellen”, meent oud-speler Freek Becker. „De afstand tussen het publiek en het eerste elftal is de laatste jaren een stuk groter geworden”.

Freek Becker, Hans Aman en Geert Schipper. Drie dagen voor de in ere herstelde topper treft het trio elkaar in sporthal De Stamper. Bijna 300 meter verderop, op het hoofdveld van Deto, vierden ze in de periode van 1975 tot en met 1985 hun grote successen bij Deto. Net als toen is Freek Becker ook nu de centrale man. Uitstraling heeft hij nog steeds. Vroeger was hij een tikkeltje hautain, bijna arrogant. Nu amicaal, zich opwerpend als de ideale gastheer. Hans Aman is nog steeds Hans Aman: geestdriftig, fanatiek en soms diep geroerd bij het zien van een nostalgische foto of een klein bericht. Geert Schipper is de rustigste van de drie. In tegenstelling tot zijn ex-ploeggenoten ontbreekt hij morgen ook op het appél. „Op zich wel jammer. Ik was er graag bij geweest”. Een wedstrijd met de jeugd van Den Ham krijgt echter voorrang.

Deto was eind zeventiger en begin tachtiger jaren de trots van het Twentse zaterdagvoetbal. „Met spelers van buitenaal? Om de dooie dood, niet”, reageert Hans Aman plotseling vinnig. „Niks import. In 1975 toen Deto naar de eerste klasse promoveerde hadden we een compleet Vriezenveens elftal. Jan Webbink, Bennie Webbink, Ab Wessels, Wicher Ekkel, Geert Schipper, Bennie Nijhuis. Noem maar op, allemaal jongens hier uit het dorp. Deto was een begrip, in het hele land kenden ze ons. Ik

hoefde de naam Deto maar te laten vallen of iedereen zei „Ah, Vriezenveen hé”.

Aman heeft bijna alles bewaard. Dertien jaar ups en downs verzameld in twee plastic tassen vol plakboeken. „Het spiet mie nog altieda'k doar niet eerder an bin begon'n”, merkt Geert Schipper op. „Waarom ik voor 1981 niets verzameld heb? Geen idee. Er werd toen zo ontzettend veel geschreven over de club, dat ik er niet bij stil stond alles uit te knippen”. „Hier”, zegt Hans Aman tijdens het doorbladeren van zijn boeken plotseling, „dit was een van de mooiste Deto-momenten”.

Het is een paar seconden stil. Aman, Becker en Schipper kijken naar de open geslagen pagina. 27 november 1976, de eerste Deto-IJsselmeervogels. Links het wedstrijdverslag, rechts de aankondiging. Onder de kop „Radio en televisie bij Deto-IJsselmeervogels”, wordt het publiek naar sportpark het Midden gelokt. „Mooi hé”. Aman krijgt het bijna te kwaad met zichzelf. „Boerenkarren als noodtribunes, meer dan 2000 toeschouwers en 's avonds een samenvatting op de televisie”.

De topper eindigde in een desillusie. Bennie Nijhuis zorgde weliswaar nog voor de 1-1 gelijkmaker, maar het werd uiteindelijk 5-2 voor het veel sterkere IJsselmeervogels.

■ Freek Becker (links), Hans Aman (midden) en Geert Schipper kijken geïnteresseerd naar de vele plakboeken uit de goede oude tijd

FOTO DINAND BUISMAN

Een journalist van deze krant had vervolgens de euvele moed Deto af te schilderen als een „dood-ordinaire middenmoter”. Dat werd hem niet in dank afgenomen. Sportpark Het Midden was maanden verboden terrein voor de schrijver. „Maar die journalist had natuurlijk groot gelijk”, vindt Freek Becker nu. „Het bestuur wilde daar alleen niet aan. Kwalitatief kon die ploeg niet in de schaduw staan van die van 1979 of 1982.

Het Deto van '76 tot '82 werd het Deto van Arend Steunenberg. De ex-doelman van SC Heracles was trainer, entertainer en spelersmaker tegelijk. De eerste 'kanjer' die hij haalde was Hannes Lalopua. In zijn spoor volgden Rudie en Henk Schepers, Eddie Titulaer en Hans Groot. „Maar ik heb bewust nooit

meer dan twee spelers tegelijk gehaald. Deto behield daardoor een eigen gezicht. Veel jongens kregen later ook het echte Deto-gevoel. Ik zal nooit vergeten dat Henk Schepers bijna uitgeteld op het trainingsveld lag. „Wat is er”? „Trainer, ik geloof dat ik verliefd ben. Op wie? Op Marjan, de dochter van de voorzitter”. Is ie later ook mee getrouwd”.

Steunenberg heeft het al laten vallen: het Deto-gevoel. Wat is dat eigenlijk? Aman, Schipper en Becker schreeuwen bijna om het hardst om dat duidelijk te maken. „We waren toen net een grote familie. Bij uitwedstrijden naar Quick Boys, Zwart Wit'28, Nieuw Lekkerland of RCL was het net of de hele familie een dagje uit was. 's Morgens om

negen uur met vrouwen, kinderen en bestuursleden in een bus. Onderweg legden we ergens aan om een biefstukje te eten. Doe ze dat nu nog”, wil Geert Schipper van Freek Becker weten. Het antwoord is ontkennend. „Op de terugweg”, gaat Becker verder, „wilden we ook nog wel eens ergens stoppen. Werd het soms wel tien of elf uur voordat we terug kwamen”.

De invloed van Steunenberg. „Hij kon je enorm oppeppen”, schiet Hans Aman als eerste te binnemen. „In de kleedkamer, maar ook op het veld. Daarnaast was hij natuurlijk een kei in het bespelen van het publiek. Hij hoefde maar even uit de dug-out te komen, zijn blik te richten op de supporters op het heuveltje, of het publiek stond binnen de kortste keren weer als een